

знашъ ли чи сички тѣ благини лесно можешъ да ги до-
бесишъ?“

183-о. Отъ тойзи примѣръ не треба да ся камы какъ толко кратки и тѣ наречени споредъ Главы тѣ треба да сѫ писма та. Намѣреніе то бѣше за да докажемъ какъ ся слыватъ. А колко то главы не могатъ да ся докажатъ, и. п. ако то нѣщо, за кое то совѣтувамы е мѣчно, тогиwa другояче го излагамы и думамы и. п. какъ всяко добро нѣщо, мѣчно ся добыва и проч.

Б. ЗАБРАНИТЕЛНЫЙ.

184-о. Мало различіе има тойзи отъ горниа, защо, като подканимъ единого на нѣкое добро, разумѣва ся чи то забранямъ отъ противно то зло. Но въ нѣкой обстоятелства време то не допушава да подканимъ, но треба да забранимъ, и. п. кога то нѣкой ище да издаде, да повреди, да убие и проч. За това нужднѣи е и тойзи Карактеръ особено.

185-о. Кога то треба да забранимъ единого отъ многовременны, и вкорененны погрѣшки, по' добрѣ е да го подканимы на противно то добро. А кога то нѣкой ище да сторе нѣщо зло отъ гнѣвъ, отчаяніе, упорство, треба да гледамы да го забранимъ съ Противни Главы, т. е. какъ е Неправедно, Беззаконно, Непочтенно, Вредно и пр.

186-о. Въ тойзи Карактеръ треба да докажемъ по' ясно искреніж тѣ си любовь, нежели въ Подканителниа. Слогъ треба Важенъ, Страдателенъ, или другъ, а да имамы основаніе Домашниа. А сполучаваше то тукъ не-
зависи толко отъ доказателства та, колко то да можешъ да размѣрдашъ сърдце то му и страсти тѣ, и да му са обѣрни сърдце то на добро. Но тукъ треба голѣмо вниманіе; зашо въ гнѣва си человѣкъ мѣчно пріема совѣтъ,